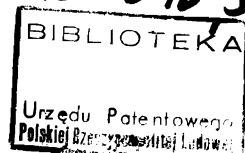

3 listopada 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

B 65h 54/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3974.

Kl. 76 d 20.

Marta Toporska
(Bełchatów, Polska).

Cewiarka.

Zgłoszono 22 grudnia 1924 r.
Udzielono 19 stycznia 1926 r.

Cewiarka, stanowiąca przedmiot wynalazku niniejszego, służy do przewijania nici przędzy z motków na cewki. Istota wynalazku polega na tem, że osie cewek, na które nawija się przędzę lub nici, zamiast w jednej płaszczyźnie umieszcza się w płaszczyznach różnych, dzięki czemu nici można podczas cewienia skrzyżować w jednym miejscu. Urządzenie tego rodzaju zaoszczędza znacznie czas potrzebny na cewienienie, a ponadto zapobiega plątaniu się ich i zrywaniu.

Załączony rysunek przedstawia cewiarkę wykonaną stosownie do niniejszego wynalazku.

W podstawie *a* umocowane są cztery stojaki *b*, w których osadzone są w rozmaitych płaszczyznach wrzeciona *c*. Wrzeciona posiadają kółka *d*, osadzone nieruchomo, do

wprawiania wrzecion w ruch obrotowy. Dzięki rozmieszczeniu cewek w rozmaitych płaszczyznach, można podczas cewienia skrzyżować nici w jednym miejscu *f* i w ten sposób utrzymać je we właściwym napięciu. Urządzenie podobne umożliwia więc jednej osobie nawijanie nici na kilka cewek jednocześnie.

Zastrzeżenie patentowe

Cewiarka, znamieną tem, że szereg wrzecion z cewkami osadza się w różnych płaszczyznach, wskutek czego można jednocześnie krzyżować nitki w jednym miejscu i nawijać je na cewki.

M. Toporska.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

